

Când slujba preotească devine periculoasă ...

Leviticul 10.1-5 - duși afară din tabără în cămășile lor

Henry Allen Ironside

© Beröa-Veralg, Online începând de la: 16.01.2019, Actualizat: 16.01.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Leviticul 10.1-5

Leviticul 10.1-5: 1. Și fiii lui Aaron, Nadab și Abihu și-au luat fiecare cădelnița și au pus foc în ea și au pus tămâie deasupra și au adus înaintea Domnului foc străin, ceea ce nu le poruncise El. 2. Și a ieșit foc dinaintea Domnului și i-a mistuit și au murit înaintea Domnului. 3. Și Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ceea ce a spus Domnul, zicând: «Voi fi sfințiți în cei care se apropie de Mine și voi fi glorificat în fața întregului popor»“. Și Aaron a tăcut. 4. Și Moise i-a chemat pe Mișael și pe Elțafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a zis: „Apropiați-vă, ridicați pe frații voștri dinaintea sfântului locaș, afară din tabără“. 5. Și s-au apropiat și i-au dus în cămășile lor afară din tabără, așa cum spusese Moise.

În această exprimare din Leviticul 10 este cuprinsă o seriozitate deosebită. Primul vers ne dă o relatare scurtă, dar precisă despre o greșeală a preoțimii din prima zi a exercitării slujbei lor.

Următoarele patru versete descriu judecata divină care a urmat, și în versetul al cincilea citim: „Și s-au apropiat [Mișael și Elțafan] și i-au dus în cămășile lor afară din tabără.” Ce privește pentru poporul Israel! Numai scurt timp înainte a fost adunat la intrarea cortului întâlnirii, prin porunca dată de Domnul lui Moise (Leviticul 8). Atunci erau spectatori tăcuți și fără îndoială plini de reverență, când Moise a spălat cu apă pe Aaron și pe fiii săi. După aceea, după îmbrăcarea deosebită și ungerea marelui preot, erau martori cum Moise a apropiat pe fiii lui Aaron. El „i-a îmbrăcat cu cămășile și i-a încins cu brâiele și le-a legat tichiile, cum poruncise Domnul lui Moise” (Leviticul 8.13). „Cămășile” și celelalte haine „pentru glorie și podoabă” (Exodul 28.40) îi caracteriza ca aceia, despre care era spus: „preoția să fie a lor, ca o rânduială pentru totdeauna” (Exodul 29.9).

O dată preot – pentru totdeauna preot, aceasta era valabil pentru fiecare din ei, la fel cum astăzi este valabil pentru fiecare creștin. Însă acest adevăr, oricât de binecuvântat este el, nu poate încuviința nici nepăsarea și nici îndărătnicia în legătură cu lucrurile sfinte ale Domnului. Și preoții lui Dumnezeu stăteau sub judecata guvernării lui Dumnezeu, atunci când făceau „ceea ce El nu le-a poruncit”, și ei au fost duși „în cămășile lor” afară din tabără. Cât de mult trebuie să fi vorbit inimilor israeliților în acea zi priveștească acestor cadavre îmbrăcate în haine preoțești! S-a confirmat exprimarea: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.”

Păcatul lui Nadab și Abihu a constat în aducerea de foc străin, aceasta înseamnă că ei au pus în vasele lor de tămâiere al foc, decât focul care ardea pe altarul din față și care era aprins de Domnul (Leviticul 9.24). Cu alte cuvinte, era o încercare de închinare, care nu era întemeiată pe judecata altarului, o imagine a lucrării de la cruce. În exterior putea să apară ca și aducerea jertfei fraților lor Eleazar și Itamar, era însă lucrarea cărnii și ea trebuia judecată.

Despre credincioși se spune acum: „Și voi înșivă, ca niște pietre vii, sunteți zidiți o casă spirituală, o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale bine primite lui Dumnezeu prin Isus Hristos” (1 Petru 2.5). Să fim atenți, ca drumurile noastre să corespundă hainelor albe ale preoților. Dacă ne caracterizează superficialitatea și indiferența, putem fi siguri că faptul de a fi preoți va mări rușinea noastră. Ea nu va împiedica, să fim muștrați de Dumnezeu, de Sfântul. Cât de trist este totuși să vezi oameni, care sunt așa de minunat de privilegiați, dar

---

care prin activitatea cărnii, în ceea ce privește mărturia lor, se aseamănă cu aceia care odinioară au fost duși din cortul întâlnirii din vremea aceea în afara taberei „în cămășile lor”.

Tradus de la: [Wenn Priesterdienst gefährlich wird](#)

Titlul original: „In ihren Röcken hinweggetragen“
din periodicul lunar *Halte fest*, 1980, pag. 302
cu aprobarea amabilă a editurii Beröa-Verlag, Zürich

Traducere: Ion Simionescu